

R O C C O R D

Romanian Centre for Country of Origin Research and Documentation
Centrul Român de Cercetare și Documentare pentru Informații din Țara de Origine

CNRR – Fundație de utilitate publică

RĂSPUNS ITO SOMALIA – JUDECĂTORIA SECTORULUI 4 BUCUREȘTI

1. Informații privind situația grupului minoritar Midgan, raporturile dintre grupul Midgan și clanul Hawiye, situația generală, situația din Mogadishu, recomandări UNHCR, refugiu intern.

Vă punem la dispoziție următoarele informații (7 pagini):

1. Informații privind situația grupului minoritar Midgan, raporturile dintre grupul Midgan și clanul Hawiye, situația generală, situația din Mogadishu, recomandări UNHCR, refugiu intern.

Gaboye: termenul cel mai comun acceptat în zilele noastre în Somaliland pentru minoritățile Madhiban și Musse Deriyo, denumite în mod istoric Midgan.

Midgan: cea mai mare minoritate exclusă/discriminată din punct de vedere ocupațional, tradițional fiind pielari și vânători, împărțiți în descendențele Madhiban și Musse, cum sunt numiți mai des în zilele noastre, dar cunoscuți și sub numele de Gaboye.

Musse Deriyo: în mod tradițional au ocupația de olari.

Grupuri ocupaționale: cunoscuți din punct de vedere istoric drept Midgan (sau cunoscuți în zilele noastre drept Gaboye, Madhiban sau Musse Deriyo, și fiind la bază vânători și pielari, împreună cu alte sarcini de meșteșugărie efectuate pentru populația majoritară); Tumul (fierari); și Yibro (specialiști în ritualuri). Aceștia sunt împărșiți pe tot teritoriul Somaliei (Somaliland și Puntland), Etiopia și Djibouti.

Cele trei grupuri principale sunt Midgan, cunoscut de asemenea și ca Gaboye în Somaliland, care erau în mod tradițional vânători și pielari, practicând și alte arte sau meșteșuguri, cât și circumcizia la bărbați și mutilarea organelor genitale (FGM) la femei; Tumul, care în mod tradițional erau fierari; și Yibro, în mod tradițional specialiști în ritualuri. (*Minority Rights Group International – „No redress: Somalia’s forgotten minorities”, 23.11.2010*)

Clanurile Gaboye, Tumul, Yibir și Galgala sunt asociate din punct de vedere etnic cu Samale, care formează un clan dominant în Somalia. Cu toate acestea, stigmatul cultural și tradițiile le-au exclus din clanul Samale, transformându-i în paria. Aceștia practică activități de fierărit și producție de pantofi, fiind și vânători/culegători. Aceștia trăiesc în principal în partea centrală și de nord a Somaliei, deși se pot găsi și în sudul țării.

Majoritatea grupurilor minoritare au fost asimilate în alte clanuri somaleze cu care trăiesc. De exemplu, Galgala a fost asimilat în clanul Abgal în Jowhar și Mogadishu. Totuși, aceștia se identifică drept Nuh Mohamud, un sub-clan al clanului Majerten. Unii Gaboye, Tumul și Yibir au fost asimilați în clanul Isak din Somaliland, în timp ce alții au fost asimilați în clanul Darod din Puntland și regiunile centrale. Există și alți Gaboye, Tumul și Yibir care au fost asimilați în clanurile Hawadle, Murasade și Marehan din regiunea Galgadud.

Cu excepția minorităților Bantu, Rerhamar, Bravanese, Bajuni și Eyle, care au o înfățișare distinctă, „non-somaleză”, celelalte minorități au o înfățișare fizică similară cu cea a clanurilor dominante, cât și similitudini etnice și culturale. Ce le deosebește pe minoritățile asimilate de acestea sunt posibilitățile lor economice. (*UK Border Agency (Home Office) – „Operational Guidance Note: Somalia”, 10.2011*)

Atunci când a fost întrebată în legătură cu protecția oferită grupurilor Midgan, o sursă internațională bine informată (interviu efectuat în Nairobi, martie 2009) a afirmat că aceste grupuri se bazează deseori pe diferite variante de protecție plătită. Aceeași sursă descria protecția din Mogadishu ca fiind similară cu cea oferită de mafie. Într-o

întâlnire cu Centrul de Informare privind Țările de Origine, o altă sursă internațională bine informată a raportat faptul că minoritățile care sunt forțate să-și părăsească casele din cauza situației securității vor încerca să stabilească o relație clientelară cu un clan gazdă din noul lor loc de rezidență (interviu efectuat în Nairobi, iunie 2008). (*Norwegian Country of Origin Information Centre – „Somalia: Protection and Conflict Resolution Mechanisms”, 30.09.2011*)

Se presupune că cel mai mare grup minoritar din Somalia este Midgan. Printre sub-clanurile acestuia se numără Tumaal și Yibir. Aceștia sunt meșteșugari tradiționali care erau limitați la practicarea oieritului, cultivarea pământului, prelucrarea metalelor și a pielii, și practicarea meșteșugurilor. Acești grupuri minoritare tind să trăiască în regiunile de nord, centru și sud ale Somaliei. Deși grupul Midgan deține o origine etnică similară cu cea a clanurilor majore, acestora nu le sunt acordate drepturi egale.

Termenul „Midgan” în sine este degradant din punct de vedere conceptual, astfel, pentru a preveni stigmatul care vine împreună cu numele Midgan, aceștia se autodenumesc acum Gaboye. Apartenența la grupul Midgan înseamnă a suferi jigniri pentru toată viața. Aceștia sunt considerați impuri, păcătoși și murdari. Oamenii tind să îi evite, să-i abuzeze și să îi privească cu dispreț. Membrii clanurilor principale nu au voie să socializeze cu ei, și este interzis ca un membru al unui clan major să se căsătorească cu un membru al clanului Midgan. Dacă acest tip de căsătorie are totuși loc între un Midgan și un membru dintr-un clan major, aceasta are ca rezultat persecuții grave din partea clanurilor majoritare. Acest lucru a fost confirmat de descoperirile misiunii. (*Oxford House – „Field Research Project on Minorities in Somalia”, 10.2005*)

Pericol major – Părășiți imediat zona sau țara!

Ministerul Afacerilor Externe recomandă cetățenilor români să evite călătoriile în Somalia iar persoanele care tranzitează apele teritoriale ale acestei țări sau se află în apropierea acestora sunt sfătuite să părăsească imediat zona. Situația de securitate din regiune este puternic afectată atât de acțiunile de piraterie practicate la scară largă, cât și de luptele dintre diversele facțiuni politice și militare. Posibilitățile de intervenție și de protecție din partea autorităților locale sunt foarte reduse.

Cetățenii români care se află totuși în zonă sunt sfătuiți cu insistență să își încheie asigurări medicale și de viață, valabile pentru această regiune.

Recomandăm cetățenilor români să nu se îmbarce pe nave al căror circuit de navigație se apropie de apele teritoriale somaleze, urmare a creșterii riscului capturării acestora de către pirați. Astfel de capturări sunt frecvente și sunt motivate, de regulă, de solicitări de recompense în schimbul eliberării. În perioada 2009-2010, au existat mai mulți cetățeni români răpiți de pirații somalezi. (*Ministerul Afacerilor Externe – Alerte de călătorie: Somalia, 10.12.2011*)

Marea Britanie s-a retras din Somalia Britanică în 1960, pentru a permite protectoratului să se unească cu Somalia Italiană pentru a forma noua națiune Somalia. În 1969, o lovitură de stat condusă de Mohamed Siad Barre a creat o conducere socialistă autoritară, caracterizată de persecutarea, arestarea și torturarea oponenților politici și a disidenților. După căderea acestui regim la începutul anului 1991, Somalia a fost cuprinsă de dezordine, lupte între facțiuni și anarhie. În mai 1991, clanurile nordice au declarat crearea unei Republici Somaliland independente, care acum include regiunile administrative Awdal, Woqooyi Galbeed, Togdheer, Sanaag, și Sool. Deși nu a fost recunoscută de către vreun guvern, această entitate și-a menținut o existență stabilă, continuându-și eforturile de a stabili o democrație constituțională, incluzând organizarea de alegeri municipale, parlamentare și prezidențiale.

Regiunile Bari, Nugaal și partea de nord a regiunii Mudug compun statul învecinat semi-autonom Puntland, care s-a auto-governat din anul 1998, dar care nu are ca țintă obținerea independenței; acesta a făcut de asemenea pași în direcția reconstruirii unui guvern legitim și reprezentativ, dar a suferit anumite conflicte civile. Puntland își dispută granițele cu Somaliland, deoarece revendică porțiuni din partea de est a regiunii Sool și Sanaag. Începând cu anul 1993, un efort ONU ce a durat doi ani (în special în partea sudică) a reușit să domolească condițiile de înfometare, dar în momentul retragerii ONU din 1995, după ce suferise victime semnificative, ordinea încă nu fusese restabilită. În 2000, Somalia National Peace Conference (SNPC), ce a avut loc în Djibouti, a avut ca rezultat formarea unui guvern interimar, cunoscut sub numele de Transitional National Government (TNG). În momentul în care TNG nu a reușit să stabilească un nivel de siguranță adecvat și instituții de guvernare, Guvernul Kenyei, sub auspiciile Autorității Interguvernamentale de Dezvoltare (IGAD), a condus un proces de pace subsecvent care s-a sfârșit în octombrie 2004 cu alegerea lui Abdullahi Yusuf Ahmed ca Președinte al unui al doilea guvern interimar, cunoscut drept Transitional Federal Government (TFG) al Republicii Somali. TFG includea un corp parlamentar de 275 membri, cunoscut ca Transitional Federal Parliament (TFP). Președintele Yusuf și-a dat demisia la sfârșitul anului 2008, în timp ce aveau loc discuții sponsorizate de ONU între TFG și mișcarea de opoziție Alliance for the Re-Liberation of Somalia (ARS) în Djibouti. În ianuarie 2009, după crearea guvernului de unitate națională TFG-ARS, forțele militare etiopiene, care intraseră în Somalia în decembrie 2006 pentru a susține TFG în fața câștigurilor obținute de Islamic Courts Union (ICU), mișcarea de opoziție, s-au retras din țară. TFP a crescut la 550 locuri prin adăugarea a 200 membri ai ARS și a

75 membri ai societății civile în parlament. Parlamentul extins l-a ales pe Sheikh Sharif Sheikh Ahmed, fostul CIC și președinte al ARS, drept președinte pe 31 ianuarie 2009, în Djibouti. Ulterior, Președintele Sharif l-a numit pe Omar Abdirashid ali Sharmarke, fiul unui fost președinte al Somaliei, drept prim-ministru pe 13 februarie 2009, Sharmarke și-a dat demisia în septembrie 2010, fiind înlocuit de Mohamed Abdullahi Mohamed, cunoscut și ca Farmajo, un cetățean cu dublă cetățenie, americano-somaleză, care trăise în SUA din 1985 și până la întoarcerea sa în Somalia din octombrie 2010. Crearea TFG s-a bazat pe Transitional Federal Charter (TFC), care subliniază un mandat de cinci ani care să conducă la stabilirea unei noi constituții somaleze și o tranziție către un guvern reprezentativ după alegerile naționale. Cu toate acestea, în ianuarie 2009, TFP a amendat TFC pentru a extinde mandatul TFG până în 2011. (*CIA World Factbook – Somalia, 10.11.2011*)

Ținând cont de gravele și larg răspânditele violări ale drepturilor omului și de conflictul armat care continuă să existe și de nesiguranța din marea parte a părților sudice și centrale ale Somaliei și din unele părți din Somaliland și Puntland, UNHCR consideră că mulți solicitanți de azil somalezi au nevoie de protecție internațională. Somalezii care provin din sudul și centrul Somaliei, Somaliland și Puntland se pot califica, în funcție de circumstanțele fugii lor, drept refugiați în temeiul Articolului 1A(2) a Convenției din 1951 și/sau a Articolului I(1) a Convenției OAU.

[...]

UNHCR consideră că nu există o alternativă (IFA/IRA) de refugiu intern (sau relocare) în sudul și centrul Somaliei. Unde recunoașterea ca refugiat este bazată pe criteriul de refugiere sub prevederile Articolului I(2) al Convenției OAU, testul IFA/IRA nu se poate aplica. În cazul în care examinarea IFA/IRA este o cerință sub prevederile legilor domestice, cazurile ar trebui examinate unul câte unul, luând în considerare circumstanțele specifice ale solicitantului de azil, în contextul relevanței și al testului de echitabilitate și a liniilor directe oferite în acest text.

Faptul dacă există o alternativă de refugiu intern sau relocare (IFA/IRA) în Puntland sau Somaliland va depinde de circumstanțele individuale ale cazului. Pentru motive diferite, după cum au fost ele elaborate sub Secțiunea E, nici Puntland și nici Somaliland nu se califică la returnare sau la reședință pe teritoriul lor, cu excepția persoanelor care pot să demonstreze că își au originea în aceste teritorii. Această origine este stabilită în mod principal prin apartenența la un clan considerat ca fiind originar din Puntland sau Somaliland. Persoanele care nu pot să stabilească acest tip de legătură pot face subiectul detenției și/sau a deportării în teritorii unde viețile și libertatea lor pot fi puse în pericol, inclusiv în sudul și centrul Somaliei. Conflictul dintre Puntland și Somaliland cu privire la teritoriile Sool și Sanaag, frecvența izbucniri a violențelor de-a lungul graniței de sud din Puntland (cu Somalia de sud și centrală), insuficiența protecției tradiționale, bazată pe clan, și condițiile generale de trai scăzute ale persoanelor strămutate în Puntland și Somaliland sugerează că IFA/IRA nu este în general disponibilă.

Somalezii din partea de sud și centru a țării care solicită azil și protecție din cauza situației de generalizare a violenței și a conflictului armat din locul lor de origine sau din locul de reședință, și a căror afirmații sunt considerate că nu ating criteriul refugiatului sub prevederile Articolului 1A(2) al Convenției din 1951 sau a Articolului I(1) a Convenției OUA, le-ar trebui oferită protecție internațională sub definiția extinsă a refugiatului din Articolul I(2) al Convenției OAU. În statele în care Convenția OAU nu se aplică, o formă de protecție complementară/subsidiară ar trebui oferită, sub prevederile legale naționale și regionale relevante. Desconsiderarea largă a obligațiilor sub prevederile legilor umanitare internaționale de către toate partidele participante la conflict și scara raportată la care au loc violările drepturilor omului fac clar faptul că orice persoană returnată în sudul și centrul Somaliei ar fi supusă la un risc real de vătămare gravă, doar prin simpla sa prezență în sudul sau centrul Somaliei.

În ceea ce privește persoanele care provin din Puntland sau Somaliland, despre care se consideră că nu au nevoie de protecție internațională după o determinare a afirmațiilor lor în urma unor proceduri drepte și eficiente, UNHCR recomandă ca statele să exercite precauție atunci când iau în considerare returnarea acestora. După cum a fost deja menționat, Puntland și Somaliland nu vor accepta returnarea somalezilor care nu reușesc să demonstreze că provin din aceste teritorii. Astfel, indivizii care susțin că provin din Puntland sau Somaliland și care nu reușesc să demonstreze că provin din aceste teritorii, nu ar trebui returnați în aceste regiuni.

[...]

Poziția unui somalez vizavi de un sistem de clanuri a unei etnii „dominante” asociate cu grupurile nordice pastorale (Samaal) continuă să fie principalul factor definitoriu cu privire la relațiile sociale ale acelei persoane, accesul acesteia la justiție și alte drepturi civile și politice. Statutul unui individ ca membru al unui clan minoritar poate astfel să crească riscul acesteia de a fi supusă la rele tratamente. Totuși, disponibilitatea protecției din partea clanului a scăzut mult pentru membrii clanurilor majoritare, după cum este subliniat în Secțiunea D.

Membrii clanurilor minoritare din sudul și centrul Somaliei includ Ashraf, Midgan, Bantu, Bravenese, Bajuni, Rerhamar, Eyle, Galgala, Tumala, Yibir, Gaboye, Hamar Hindi și Oromos. Aceste clanuri minoritare sunt vulnerabile deoarece le lipsesc capacitățile militare pentru a se apăra și în general nu beneficiază de protecția liderilor militari și a milițiilor clanurilor mari. Aceștia sunt astfel expuși la un risc crescut de viol, atacuri, răpiri, sau să le fie confiscate proprietățile în atmosfera fărâdelege din sud și centrul Somaliei. Căsătoria dintre membrii clanurilor minoritare cu

cei ai clanurilor majoritare se pare că este interzisă. S-a mai raportat că acele persoane care reprezintă clanurile minoritare, cum ar fi activiștii pentru drepturile omului, au primit amenințări.

Persoanele deplasate intern (IDP) din clanurile minoritare din toate părțile Somaliei se confruntă zilnic cu abuzuri cum ar fi crime, asalt, furt și viol, făptașii nefiind pedepsiți nici prin justiția formală și nici prin sistemul legal tradițional – rezultat fiind că aceste persoane pot fi abuzate cu impunitate.

Membrii anumitor clanuri minoritare, cum ar fi Midgan, Tumul și Yibir, care trăiau anterior lângă sau împreună cu clanurile majoritare, pot să ceară protecția clanurilor majoritare, dacă această relație istorică există. Cu toate acestea, ținând cont de slăbirea mecanismelor de protecție ale clanurilor pricinuite de conflictul continuu, și de faptul că membrii clanurilor majoritare nu se mai pot baza pe această protecție, situația membrilor clanurilor minoritare care trăiesc împreună cu cele majoritare va fi de asemenea precară.

UNHCR consideră că membrii clanurilor minoritare din sudul și centrul Somaliei se află într-o poziție de risc din cauza etniei/rasei lor (în mod special clanurile de paria).

[...]

Nivelul criminalității din Mogadishu a crescut din anul 2008, reflectându-se într-un val de jafuri armate, furturi, crime și răpiri pentru obținerea de recompense. Oamenii de afaceri și reprezentanții societății civile se află în mod special într-o situație de risc.

Un număr de motive sunt responsabile pentru creșterea criminalității. În primul rând, la începutul anului 2007, TFG și ENDF au aplicat o colectare de arme de la milițiile clanurilor, grupurile de protecție a comunităților și de la grupurile de securitate ale companiilor, astfel eliminând un factor important de intimidare în fața criminalității. În al doilea rând, din anul 2008, TFG nu a reușit să aplice legea și ordinea în fața atacurilor insurgente din ce în ce mai numeroase, cu toate acestea nici grupurile insurgente nu oferă o siguranță eficientă pentru afaceri și civili, lăsându-i pe cei din urmă extrem de expuși la atacuri infracționale. În cel de-al treilea rând, elementele din cadrul TFG și cele ale forțelor insurgente au comis, conform rapoartelor, acte infracționale. În cel de-al patrulea rând, autoritatea bătrânilor din cadrul clanurilor tradiționale și capacitatea chiar și a clanurilor majore de a asigura protecția membrilor săi au fost subminate de conflict. În timp ce nu controlează total teritoriul, nici TFG și nici insurgenții nu permit competiția din partea liderilor de clanuri. (*UN High Commissioner for Refugees – „UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Somalia”, 05.05.2010*)

Guvernul Federal Tranzițional (TFG), sprijinit de Misiunea Uniunii Africane în Somalia (AMISOM) a pierdut controlul asupra teritoriului în favoarea grupurilor de opoziție în Somalia, în 2010, iar luptele au generat o pierdere semnificativă de vieți omenești, în special în perioada august și septembrie. Al-Shabaab și Hizbul Islam, grupurile islamiste care conduc opoziția și-au consolidat controlul asupra unei mari părți din centrul și sudul Somaliei, unde populația a experimentat o stabilitate relativă dar și represii grele și intolerante, în numele legii Sharia. O criză umanitară există pe teritoriul țării. Agențiile umanitare au acces limitat datorită insecurității prezente, iar grupurile armate au amenințat lucrătorii umanitari, jurnaliștii și activiștii societății civile cu atacuri.

Regiunea de nord a Somaliland, o republică auto-declarată independentă, a furnizat o notă rară pozitivă în regiune când au organizat alegerile prezidențiale, mult amânate într-o atmosferă în principal liberă și echitabilă în iunie 2010. (*Human Rights Watch – „World Report 2011 – Somalia”, 24.01.2011*)

Somalia nu este o democrație electorală. Statul somalez în multe aspecte a încetat să mai existe, și nu există o autoritate care să guverneze cu abilitatea de a proteja drepturile și libertățile civile. Tehnic, țara este guvernată de un Guvern Federal Tranzițional (TFG), recunoscut internațional, dar controlul efectiv este minim. Nu există partide politice, iar procesul politic este condus în principal de loialitatea la clan. Datorită tulburărilor civile aflate în creștere și a rupturii statale, corupția în Somalia este răspândită. Din mai 1991, regiunea de nord-vest, Somaliland, a funcționat cu o stabilitate considerabilă, ca un stat independent de facto, deși nu a fost recunoscut internațional. Regiunea Puntland, în colțul nord-estic al țării, a fost relativ autonomă din 1998; spre deosebire de Somaliland, aceasta nu a solicitat independența completă, declarând numai o secesiune temporară, până la stabilizarea situației din Somalia. Cu toate acestea, sentimentul din regiune tinde către independență.

În timp ce forțele etiopiene și-au terminat retragerea din țară în ianuarie 2009, parlamentul tranzițional al Somaliei a fost extins și include facțiunile de opoziție, iar noul corp l-a ales pe liderul islamist Sheikh Sharif Sheikh Ahmed ca președinte. El a format un guvern mai larg care s-a bucurat de sprijinul internațional și acceptare civilă moderată, dar s-a luptat să-și impună autoritatea asupra unei zone destul de mari din țară. În acest timp, oponenții islamisti radicali, Shabaab și Hizbul Islam, s-au luptat între ei și au alienat majoritatea somalezilor cu interpretarea brutală a legii islamice. Un atac sinucigaș cu bombă în cadrul unei ceremonii de absolvire din luna decembrie a ucis patru miniștri și alți oficiali, ridicând noi semne de întrebare cu privire la posibilitatea guvernului de a se auto-apăra. (*Freedom House – „The Worst of the Worst 2010 – Somalia”, 03.06.2010*)

Controlul Mogadishului este împărțit între guvernul federal de tranziție (GFT), susținut de trupele Misiunii Uniunii Africane în Somalia (AMISOM) și Al Shabaab (AS). Există opinii diferite privind care grup controlează mai multe districte, chiar și sub-diviziuni în cadrul unor districte. Forma generală de control al fluxurilor rămâne în mare parte aceeași: GFT controlează doar aeroportul, portul, reședința prezidențială Somalia Villa, joncțiunea K4 și drumul dintre aeroport și Somalia Villa. Medina este controlată de milițiile locale, care luptă puternic cu GFT. "Guvernul federal de tranziție a făcut din reabilitarea Hamar Weyne o prioritate. GFT este sub o presiune puternică din partea acțiunilor ofensive Al Shabaab care vizează căderea GFT. În raioanele Mogadiscio, soldații GFT circulă adesea la întâmplare perturbând activitatea comercială și jefuind abuziv pe cetățeni, în scopul de a obține suficienți bani pentru a cumpăra QAT (un drog ușor); soldații GFT nu au barăci pentru perioadele de odihnă și nu au mai fost plătiți. Noul primar din Mogadiscio încearcă să rezolve problemele din oraș, dar nu are autoritate de control sau de soldați GFT la dispoziție. Există preocupări serioase cu privire la natura precară de control a GFT-lui." (*United Kingdom: Home Office - Somalia: „Report of the Fact Finding Mission to Nairobi, 8-15 September 2010”, 08.10.2010*)

Conflictul armat dintre grupurile islamiste armate și forțele armate pro-guvernamentale au continuat în sudul și centrul Somaliei. Mii de civili au fost uciși sau răniți drept rezultat al atacurilor indiscriminatorii și a violenței generalizate, și cel puțin 300 000 au fost strămutate în timpul anului. Accesul agențiilor de ajutor umanitar la civili și la persoanele strămutate a fost și mai mult restricționat de către grupurile armate și insecuritate. Lucrătorii umanitare, jurnaliștii și activiștii pentru drepturile omului au continuat să se afle în riscul de a fi uciși sau răpiți. Grupurile armate controlează majoritatea părții sudice și centrale ale Somaliei, comițând din ce în ce mai multe ucideri nelegitime, acte de tortură sau recrutare forțată. Guvernul Federal de Tranziție (TFG) controla doar o parte din capitala Mogadishu, neexistând un sistem de justiție eficient. Abuzuri grave ale drepturilor omului, incluzând crime de război, au continuat să fie nepedepsite. În regiunea semi-autonomă Puntland au avut loc încleștări cu un grup armat. În Somaliland a fost numit un nou guvern după alegerile prezidențiale. (*Amnesty International – Somalia: „Amnesty International Report 2011 – The State of the World’s Human Rights”, 13.05.2011*)

Vă aducem la cunoștință că informațiile oferite în mod gratuit de centrul ROCCORD din cadrul Consiliului Național Român pentru Refugiați (CNRR) sunt informații publice, selectate și traduse în urma căutării pe internet. Aceste informații nu rezultă din actele sau evidențele CNRR.

REFERINTE:

Minority Rights Group International – „No redress: Somalia’s forgotten minorities”, 23.11.2010, disponibil la: www.minorityrights.org/download.php?id=912, accesat la 12.12.2011

UK Border Agency (Home Office) – „Operational Guidance Note: Somalia”, 10.2011, disponibil la: http://www.ecoi.net/file_upload/1788_1318499863_somaliaogn.pdf, accesat la 12.12.2011

Norwegian Country of Origin Information Centre – „Somalia: Protection and Conflict Resolution Mechanisms”, 30.09.2011, disponibil la: http://www.ecoi.net/file_upload/1788_1317647689_1796-1.pdf, accesat la 12.12.2011

Oxford House – „Field Research Project on Minorities in Somalia”, 10.2005, disponibil la:
http://www.oxfordhouse.org.uk/download/Minorities_report.PDF, accesat la 12.12.2011

Ministerul Afacerilor Externe – Alerte de călătorie: Somalia, 10.12.2011, disponibil la:
<http://www.mae.ro/travel-alerts/2921>, accesat la 12.12.2011

CIA World Factbook – Somalia, 10.11.2011, disponibil la:
<https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/so.html>, accesat la 13.12.2011

UN High Commissioner for Refugees – „UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Somalia”, 05.05.2010, disponibil la:
http://www.ecoi.net/file_upload/90_1273592553_2010-05-unhcr-som.pdf, accesat la 13.12.2011

Human Rights Watch – „World Report 2011 – Somalia”, 24.01.2011, disponibil la:
http://www.ecoi.net/local_link/153288/254888_en.html, accesat la 13.12.2011

Freedom House – „The Worst of the Worst 2010 – Somalia”, 03.06.2010, disponibil la:
http://www.freedomhouse.org/uploads/special_report/88.pdf, accesat la 13.12.2011

United Kingdom: Home Office - Somalia: „Report of the Fact Finding Mission to Nairobi, 8-15 September 2010”, 08.10.2010, disponibil la:
http://www.ecoi.net/file_upload/1226_1286984560_ffm-somalia-081010.pdf, accesat la 13.12.2011

Amnesty International – Somalia: „Amnesty International Report 2011 – The State of the World’s Human Rights”, 13.05.2011, disponibil la:
http://www.ecoi.net/local_link/160135/263314_en.html, accesat la 13.12.2011

În cazul în care sunt necesare clarificări ulterioare vă stăm la dispoziție pentru a vă oferi un răspuns mai detaliat.

Vă informăm că ROCCORD răspunde tuturor cererilor de informații din țara de origine, adresate către CNRR. O cerere de informații poate conține maxim 5 întrebări punctuale. În cazul în care nu au fost găsite informații pe temele solicitate, ROCCORD transmite beneficiarului (avocat, instanță, etc.) un răspuns în care se exprimă acest fapt. În caz că numărul solicitărilor de informații din țara de origine depășește capacitatea de muncă a personalului nostru, în perioada respectivă, ROCCORD va răspunde solicitării cu un răspuns negativ în care se indică motivele pentru care răspunsul solicitat nu a putut fi furnizat.

ROCCORD oferă răspuns la toate cererile de informații din țara de origine care îi sunt adresate, și evidențiem către factorii de decizie implicați în procedura de azil că răspunsul ROCCORD este singura dovada autentică care atestă ca cererea de informații din țara de origine a fost depusă la CNRR..

Acest răspuns a fost pregătit în urma cercetării informațiilor publice accesibile în prezent la Centrul de Documentare - ROCCORD al CNRR în limita de timp avută la dispoziție. Întrebările adresate se regăsesc în forma în care au fost depuse la CNRR.. Traducerea nu a fost efectuată de către traducători autorizați.

ROCCORD nu își asumă răspunderea pentru cererile netrimise în timp util sau cu adrese de contact menționate greșit. Răspunsurile oferite sunt menite să vină în sprijinul soluționării cauzelor cu refugiați și au caracter voluntar, fiind rezultatul unor activități specifice, cu reguli stricte de cercetare și documentare, conform ghidurilor la nivel european cu privire la informațiile din țara de origine.

Răspunsurile sunt oferite cu cel puțin o zi înainte de termenul de judecată prin email sau fax în urma datelor de contact prezentate de solicitant.

Cercetătorii din cadrul centrului ROCCORD au obligația de a respecta confidențialitatea datelor personale ale solicitanților de azil precum și orice altă informație cu care vin în contact.

Acest răspuns a fost trimis direct la data de 13.12.2011.

Contact:
str. Mantuleasa 42, etaj 3, ap. 10, Sector 3, Bucuresti, Cod 023962, Romania
Tel / Fax: + 40.21.312.62.10 / +40.31.405.02.76

roccord@cnrr.ro;